

Valgt blev: *Victor Gram, Jens Hansen, Heising, Horn, Kai Jensen, Wiggo Larsen, Chr. Rasmussen, Ravn, From, Alfred Bøgh, Jens Chr. Christensen, Holmberg, Thisted Knudsen, Gottschalck-Hansen, Poul Sørensen, Gertie Wandel og A. C. Normann.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til folketingsbeslutning angående den planlagte nedrivning af Østifternes Kreditforenings bygning [af Bertel Dahlgaard og Skytte].

Valgt blev: *Heising, Einer-Jensen, Horn, Kai Jensen, Kolbjørn, M. Larsen, Lars M. Olsen, Paabøl, Henry Christensen, Holmberg, Kryger, Anker Lau, Poul Sørensen, Poul Clausen, Weikop, Bertel Dahlgaard og Rager.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 1 medlem til Københavns havnebestyrelse (i stedet for Stensballe).

(Jfr. tidenden sp. 329).

Valgt blev: direktør, fhv. minister *Åxel Kristensen.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om udførsel og indførsel af levende dyr m. v.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 133, fremsættelsen i tidenden sp. 403).

Lovforslaget sattes til forhandling.

M. Larsen: Det foreliggende lovforslag tilsigter en udskydelse af revisionen af lov nr. 131 af 13. april 1954 om udførsel og indførsel af levende dyr. Den nævnte lov trådte i kraft den 28. juli 1954 og skulle i henhold til § 6, stk. 3, optages til revision senest 3 år efter sin ikrafttræden. I den siden lovens ikrafttræden forløbne tid er der udstedt forskellige bekendtgørelser angående lovens praktisering, men sagkundskaben mener ikke, at der endnu er indhøstet tilstrækkelige erfaringer som grundlag for en revision af loven. Jeg anbefaler udskydelsen af revisionen.

Niels Eriksen: Loven om udførsel og indførsel af levende dyr har haft en udmærket virkning. Vi har efterhånden fået oparbejdet en stor eksport af avlsdyr, især kvæg. Vi eksporterer til næsten alle europæiske lande og til en række lande uden for Europa, men forudsætningen for denne eksport har været den lov, vi fik i 1954, og som giver mulighed for en kvalitetskontrol. Uden denne kvalitetskontrol ville der være mulighed for at eksportere så dårlige dyr, at vort renommé derude ville blive ødelagt.

For mig at se har loven virket fortrinligt, og jeg kan ikke se, at der i øjeblikket er grund til at ændre den. Jeg kan derfor give tilslutning til landbrugsministerens forslag om at forlænge den nugældende lov.

Fibiger: Efter de erfaringer, man har indhøstet med den lov, der nu har været gældende i nogle år, skal jeg anbefale, at loven forlænges, således som ministeren har foreslået.

Kirkegaard: Da de myndigheder og organisationer, som administrerer loven om import og eksport af levende dyr, ikke har ytret ønske om ændringer, kan jeg være med til at anbefale, at loven forlænges, således som det er foreslået.

Landbrugsministeren (Smørum): Jeg takker samtlige ærede ordførere for deres tilsagn om medvirken til lovforslagets gennemførelse her i tinget.

Jeg vil gerne give tilslutning til det ærede medlem hr. Niels Eriksens bemærkninger. Jeg tror, det er rigtigt, at når der har været en så glædelig fremgang i eksporten af avlsdyr her fra landet i den senere tid, har den lov, vi nu beskæftiger os med, medvirket dertil. Det gælder sikkert på avlsdyreksportens område, som det gælder på alle andre områder her i vort lille land, at skal vi hævde os, må det være ved god kvalitet, og den kvalitetskontrol, som loven gør mulig, har sikkert medvirket til det gode resultat.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om udlån til arbejderboliger på landet.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 129, fremsættelsen i tidenden sp. 403).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Bladt: Forslag til lov om udlån til arbejderboliger på landet, som folketinget skal tage stilling til, er jo et årligt tilbagevendende forslag. Den eneste ændring i den gældende udlånslov, der foreslås, findes i lovforslagets § 5, stk. 1 og 3, og går ud på en forhøjelse af lånegrænsen for byggelån med 1 000 kr., fra 22 000 til 23 000 kr., idet der som hidtil i særlige tilfælde kan ydes 2 000 kr. mere, altså i alt 25 000 kr.

De stigende byggeomkostninger har medført, at det i en årrække har været nødvendigt at forhøje lånegrænsen. Da vi i efteråret 1955 behandlede et lignende lovforslag, gik dette oprindeligt ud på en forhøjelse af lånegrænsen med 2 000 kr., men i udvalget gik venstres og det konservative folkepartis medlemmer imod enhver forhøjelse af lånegrænsen, og fra radikal side blev der givet udtryk for betænkelighed. Det endelige resultat blev en forhøjelse på 1 000 kr., det samme, som nu foreslås. Det argument, der sædvanligvis anføres mod en forhøjelse af lånegrænsen, er det, at når staten giver større lån, vil håndværkerudgifterne automatisk følge med, således at der faktisk intet er vundet ved en forhøjelse, tværtimod. Jeg skal gerne erkende, at det ikke i sig selv er ønskeligt at forhøje lånegrænsen år efter år, og af to grunde. For det første fordi det naturligt medfører større udgifter for de arbejdere, der skal have disse huse, og for det andet fordi det indskrænker byggeriets omfang, så længe vi kører med et uændret rådighedsbeløb. Jeg er derfor helt indforstået med, at det bedste ville være, hvis forudsætningerne for en uændret lånegrænse var til stede, men det er jo ikke tilfældet.

Det kan naturligvis diskuteres, om håndværkerudgifterne stiger, fordi der er flere penge at hente hos staten, hvilket, altså skulle give mulighed for større avance til håndværkerne; sådan må det nemlig forstås. Jeg vil dog i denne forbindelse gerne spørge,

om det ikke er muligt at foretage nogle undersøgelser og beregninger til belysning af dette problem. Imidlertid har det dog i alle tilfælde været således, at vi først har forhøjet lånegrænsen, når de stigende omkostninger er konstateret, og ikke omvendt.

Hvad angår den her foreslåede forhøjelse på 1 000 kr., henviser den højtærede landbrugsminister i sin skriftlige fremsættelse til en stigning i byggeomkostningerne i løbet af det sidste år på 4,1 pct., hvilket fremgår af de oplysninger, der foreligger fra statistisk departement, og nævner samtidig de lønstigninger, som er trådt i kraft den 1. september, og som naturligvis også vil påvirke omkostningerne i opadgående retning. Når disse forhold tages i betragtning, må det tilskynde os til at gå ind for det foreliggende lovforslag. Lad os ikke glemme, at denne lov er beregnet for den kategori af arbejdere, som har særdeles beskedne årsindtægter.

Ved lovens behandling i fjor udtalte den højtærede landbrugsminister, at denne lovgivning ikke må laves på en måde, så de med de store forsørgerbyrder, de fattigste, ikke kan komme i betragtning. Dette synspunkt vil jeg gerne understrege i dag.

Den ret indgående diskussion, vi tidligere har haft om en forhøjelse af lånegrænsen, hænger vel også sammen med, at byggeomkostningerne ligger væsentligt forskelligt i forskellige dele af landet. Siden vi sidste gang behandlede denne lov, har jeg haft lejlighed til at se en del arbejderboliger i Sindal oppe i Nordjylland. Det blev her oplyst over for mig, at man i det store og hele havde været i stand til at opføre disse gode huse for statslånet. Jeg er ganske overbevist om, at dette ikke havde været gøreligt f. eks på Als og mange andre steder i landet.

Den i nærværende forslag indeholdte forhøjelse af lånebeløbet vil ikke medføre større udgifter for staten, eftersom det rådighedsbeløb på 19 mill. kr., som blev fastsat i 1954, stadig er det samme. Hvis nu dette forslag gennemføres, har vi forhøjet lånegrænsen med i alt 3 000 kr. under et uændret rådighedsbeløb. Konsekvensen heraf må naturligvis blive en ikke ubetydelig nedgang i det antal huse, der kan bygges, og det er beklageligt, da alle her i dette ting i øvrigt er enige om, at det er en god lov og en lov, der er et stort behov for ude i